

3 1678 3
30 R 4682 P. H. B. A.
Michael Cabedius in

PARTVM IOANNAE SERE-
nissimæ Lusitaniae Principis.

CONIMBRICAE
Apud Ioannem Barrerium Typo-
graphum Regium.
M. D. LIII.

Ad Inui&tissimū Ioan-

nem. III. augustum, Lusitanorum Regem.

Michael Cabedius.

A XIMAE, Rex Auguste, Deo immortali habendæ sunt gratia quod & successore tibi, & populo Lusitanoregni hærede cauerit: à quo certè hæc publici in fortunij solatia, tuæ solius pietati donata credimus: ut etiam priuatis populi criminibus spem regni vnicam, & omnium oculos Ioannem tuum erectum nobis deflemus: cuius eò usque omnium animis præsens hæbit memoria, donec familiam istam ab una illius stirpe numerosis nepotibus austam videamus: (quod ille omnium potens faciet eo magis, quo minus nos id meremur miseri. Sum equidem prosecutus, Rex Auguste, publicam meo carmine lætitiam, nullam sane partem eo afflicatus, eius gaudij quod mihi cum omnibus commune fuit, qua die posthumam hanc prolem, regniq; securitatem suscepimus: sed iacentem recenti calamitate, & quodammodo torpente animum ita excitauit optatissimus hic partus, ut mihi satis non fuerit tantum non intra priuatos parietes gaudio insanire, nisi etiam in vulgus raptim conscriptum carmen publicarem. Haud ignarus de re tanta non nisi valde seria, & à præstantissimis componi debere. Scripsi tamen, vt idem mihi de prosperis tuis scribendi tenor constaret: argumenti dignitate fretus, quod non dubitabam nemini non placiturum, licet omnibus carmeo ipsum displiceret. Et, si exultantibus nimia lætitia animis siquid excidat minus circumspecte dictu ignoscimus: non vereor ne quid authori in tam effuso omnium gaudio detrabatur, siquid in carmine minus apte positum sit. Certè si in eo cuquam fortasse aliquid in aorem bene sonabit argumeti felicitati debebitur. Faciat, Rex Auguste, Deus Opt. Max. ut huic nepotis tui nuptiae, & plurimorum filiorum natales magno cum tuo populiq; Lusitani gaudio, multorum doctorum ingenia, & eruditio-
nem variè olim exerceant. Vlxib. VII. Kal. Febru. Ann. Do-
m. M. D. LIII.

Michael Cabedius in

PARTVM IOANNAE SERE-

nissimæ Lusitaniæ Principis.

Dij quibus imperium hoc semper stetit, or-
 (raq; paruis
 Principijs magno se Lusitania Gangi
 Imposuit, domitoq; polū p vtrūq; pfudo
 Signa tulit, postquam Hesperias Eoa carinas
 Marmora, Pellei prolem indignata tiranni,
 Non notis vexere vadis, lisique potentem
 Progeniem per tot, quā venerat, aspera ponti
 AEquora gemmiferum tandem duxit ad Indum:
 Qui res Lisiadum nunc, & fundata tot annis
 Regna armis, opibusque suo sancire paratis
 Hærede, & magnos Augustæ munere prolis
 Continuatis auos, sacrumque in sæcula nomen:
 Dicite Ioannæ faustum quæ sydera partum
 Excepere, nouum vel qua Lucina resoluit
 Lege puerperium: Celsi cui tota laboret
 Aula poli, magnique domus desudet Olympi,
 Et septem gemini numen deseruit orbis.
 Nam si vestra humiles hominum se fundit in ortus

A ij

Cura nec exiguos est aspernata penates,
Priuatique lares in partem vestra fatigant
Numina: par certè est coluisse frequentibus omnes
Certatim studijs sacra incunabula diuos.
O nunquam dignol ix non signanda lapillo
Occiduis quæ tot populis, tot gaudia mundo
Contulit Eoo, medioque iacentibus axe
Gentibus, imperij fines quæ sydera vasti
Et phœbus, cœlumq; regunt: pars optima nostri
Vna dies secli, quæ longum fulcit in æuum
Nutantes hærede domos, nostrique malignæ
Eripit arbitrium forti, nec casibus vllum
Fortunæ dedit esse locum, per sanctaq; iniqui
Iudicia asseruit vulgi à sermonibus olim:
Et sacra priuatis quid distent pectora curis
Edocet. Hesperiæ geminis innixa columnis
Aula domus stabat, lisi fundauerat orbem
Prole Deus bina, sexu complexus utroque,
Et regnum firmare suis heredibus, orbi
Et dare venturas in publica commoda tædas:
Quas alias donaret opes, aut munera Olympus
Quæ mèritis augustæ tuis? en contulit æther
Quod fuit in primis tibi rex sanctissime curis.
Nempe affectatis, non tu ambitiosa superbi
Imperij momenta paras, non crimina regum

3

In populum tardis, nec triste minantia factis
Præsidia accersis crudelibus, at tua postquam
Regna Deo pietas sat commendasset, & alti
Religio secura animi, dare fœdera terris,
Et proprijs statuistit etiam firmare quietem
Pignoribus nostram, mundoque reponere pacem.
Per consanguinei commertia mutua iuris.
Infremit, & tacito connubia murmure damnat
Vulgus, & imperium thalamis peregrina subire
Sceptra nouis clamat, natæque in dote locatæ
Occiduæ ius îsse domus, & pignore ab uno
Iam prope casuri pendere cacumina regni:
At tibi fixa Deo constat sententia recti,
Quæ valido fundata piæ munimine mentis
Securos nos esse iubet, quo pectori cumq;
Inclines tractura deos, votique potentem
Te factura tui: plebis non vana moratus
Quo fit ut incautæ deliria, fœdera mundi
Muneris esse tui velles, natamque locares
Externam in gentem, nato spe certus ab uno
Innumeram sobolem dominos in regna daturam.
Continuas, tua qui digni diademata quondam
Excipient, tradantque nepotibus austæ nepotes.
Viderat ex alto Saturnius æthere quondam
Res hominum, postquam Hesperijs cessere carinis.

Aequora, nascentē quæ pīmū Hyperionā torquēt,
Et dominas sensere rates, quæ numinā tanti
Imperiū rubrum habant secura profundū:
Scilicet occiduas Ganges fœlice cohortes
Flumine, & à primis potauit fontibus Indus:
Gemmiferis exinde vadis Orientis ab usque
Vecta plagi soleū dītauit gaza cadentem:
Mollia pacifica donarunt veilera dextra
Seres, edoriferas fœlix Panchaia nubes
Contulit, & nostros pretioso cortice Ganges
Irriguis arbusta vndis confouit in usus:
Cinnama miserunt Aràbes, & thura Sabei
Diuitias misere suas, Cilicu mque remoto
Limite nota dromas portauit vela camellus,
Et rude Idumieæ fudauit balsama vitis
Vulnus, in ignotas nobis ventura medellas.
Maſte animi Emanuel, & tanti muneris author
Gentibus, Eos cui fas vulgare recessus:
Qui dum lisiadum seruire pericula mundo,
Atque orbis statuis communes omnibus usus
Afferuit te fama polo, quæ gesta per orbem
Virtutis testata tuæ venerabile tandem
Ardua quod decuit nomen super astra locauit.
Viderat & regno Rex inuictissime per te
Addita regna tuo tot barbara, totque per orbem

4
Commoda tantum non patris superantia curas:
Tum reputans quanta in primis incesserit vno
Te pietas regnante homines, quo numina cultu
Exemplis cdocta tuis obseruet, & ætas
Quos templis arisque Deum tua reddat honores:
Cogat vt infandi gentes ludibria ritus,
Et proprios nescire deos, verumq; secutas
Numen sponte sua pro libertate pacisci
Doctores diuū dominos. Quæ commoda vestris
Auspiciis quæsita orbi, Saturnius æquo
Consilij putat esse Deum quo munere penset.
Fraternum depastajubar se latior ergo
Lisiadum genti partus prænuntia magni
Cynthia protulerat, cornu non ante sereno
Illa magis luxit mortalibus, astraque pressit
Insueto signans noua gaudia lumine, quam cum
Augustum Ioannæ uterum iam nona grauaret
Signa polo factura, diem venisse beatum
Qua studijs cumularet onus, conceptaq; quondam
Munere protanto qua vota reponeret orbis.
Tunc ad se superos proprijs è sedibus omnes
Iuppiter Atlantis iubet accersire nepotem:
Esse quod in medium communi restet agendum
Consilio, & tanto dignam rem consule cætu.
Est locus in medio coeli pellucidus axe,

Perpetuo qui sole nitet, zephiroque perennis
Flante tepet vernum: non illic frigida cogit
Bruma niues, gelidoue rigent Aquilone pruinæ,
Et vicina licet nō mio tamen ipse calori
Fræna tenet Phœbus, molliq; at temperat astro
Æthera flammiferis illustrans cætera habenis
Sydera: diuorum gemmata palatia parte
Ex omni fulgent, proprijsque accensa coruscant
Luminibus: multæ æthereas hinc inde frequentat
Stella domos passim, postesque domesticus ignis
Distinguit sacros, hominum prælucet Olimpus
Quem factis, cuiusque deos ut mandet in ortum.
Alt in secessu magni meliore metallo
Stat sedes augusta Louis, quam plurimus ambie
Circum Adamas, totusq; suis quam ditat Hydaspes
Diuitijs, cui donat opes prælargus Eoas
Indus, & Oceanis pumant vada rubra Pyropum,
Quin & adoptiui peregrinam emblematis arte
Natius commendat honos, numenq; benigni
Sideris, & toto non æthere mitius astrum.
Hanc primo Natura parens fabricauit ab ævo
Arte sua rectori orbis, stant atria cætu
Digna Deum, & Princeps nitet æthereuria toto.
Excitos Atlantiades huc duxit ab omni
Parte poli superos: folio consedit eburno

Altitonans, varijs quod secula multa figuris
Distinxere patri: violatus Iaspide candor
Assiduo niueus, flammamq; æquante Pyropo
Intentos in honorem oculos præstringit, & ora
Aduersi feriunt radij, numenque sedentis
Defendit vis multa loci: pater ipse laborat
Lumina sæpe loquens in se conuertere diuūm,
Nec potis interdum sese minor esse, suaque
Maiestate cupit, disponitur ordine deinde
Cætera turba Deūm, stataque ab honore curuli
Quisque sedet: vario sermone immurmurat aula,
Inque vicem quæ runt dubijs tractanda repente
Quæ tanti res arbitrijs: quæ postulet omnes
Causa Deos: magni num decernenda triumphi
Pompa sicut regum meritis ingentibus vlli:
Rursum alias grandis ne rei num causa feratur
Iudicio cessura Deuni: qui que impius orbem
Communique simul qui crimine læserit astra.
An noua iura paret terris imponere mundi
Rector: & effrenes hominum compescere motus?
Non alias fas ob causas indicere Olimpo
Concilium tori, tantumque excire senatum
Non nisi magnarum fas est ob pondera rerum.
Dum dubijs fluctuant animi, sic ore locutus
Dimouit toto Saturnius æthere nubes.

Si mea vulgares versarent pectora curæ
O superi, si res animum priuata subiret
Cuiusvis de plebe hominum, defungier ipse
Arbitrio potius nostro, vilemque cateruam
Solus, & obscuræ tractare negotia turbæ.
Nunc quia sollicitam gravioribus anxia mentem
Cura tenet, sacrosque lares, maioraque pulsat
Limina, de magnis vos consultatio rebus
In partem vocat, & toto deducit Olimpo.
Scitis ut immensi lustratis finibus orbis
Lisiadum rex Emanuel sua sydera mundo
Reddidit, & rubris pia signa insixit arenis.
Primus ab occiduo permensus littore, quicquid
Fluitibus Eorum lambit spumantibus æquor:
Europæque dedit septem nescire Triones
Atq; alium spectare diem, vulgataque saeui
Oceanî post iura orbi peregrina per astra
Insuetum direxit iter, quo mutua rerum
Trafigerent inter se cominiertia gentes,
Nauitaque indigenas accenseret vndiq; merces.
Cumque foret rerum, statuit quas optima nasci
Diuerso Natura solo, mortalibus ægris
Vsus inops, multa inter se tellure remotis
Nec dum notus honos alieni cespitis esset:
Hesperias hic primus opes commisit Eois.

Quæ matutinis enutrit roribus Eos
 Cassama, quos nardi, messis concinnat odores
 Vesper habet, mittit Costumq; & Xilon amomi
 Gentibus Arctois vicina ad frigora Ganges:
 Et piper, & patria permutat Cinnama veste.
 Atria quin totis hebeni suffulta columnis,
 Atque opera illustrat rutili quæ massa metalli
 A medio deuicta die, & quos tessela conchæ
 Sectilis artifici distinguit foedere postes.
 Obstupet extremo Phœbus dum mergitur axe:
 Lisiadumque iugis eductum Parthica Bacchum
 Pensat, & infecto Babilonia vellere pellis,
 Et fluidæ Persæ gentiles vestis in usus
 Itala carbæsis mutant holoserica peplis.
 Quid notum sibi serò orbem, quid sydera cœli
 Altera ab antiquis æui fulsisse tenebris,
 Totaque quid referam tandem mortalibus, huius
 Auspicijs, nostri patuisse palatia regni,
 Et totos vix tanta deos post secula demum
 Scire homines? nec vos castæ reuerentia mentis
 Ioannis latet in superos, qui regna paternis
 Atque suis quanuis sudata laboribus clim
 Ampla tenet per vos, late sparsumque per orbem
 Possidet imperium, celsitamen ille sagaci
 Despectans ex arce animi mortalia cura

Non vano populi plausu, non sanguine atorum
Tot supra regum, blandis luxusue profusi
Intumet illecebris, toto famulantibus orbe
Diuitijs, sed mente Deum complexus, in omne
Numinis obsequium regnat: non limite moto
Longius imperium censens, sed finibus illud
Terrarum cessisse suis ratus, afferit omne
Religio quod vera Dei, meliore nephando
Permutans cultu ritus, & adultera sacra,
Degeneresq; deos. haec nos data gentibus æquum est
Cœlicolæ, digno pensamus munere, nostra est
Causa orbis: date pro meritis æqualia tantis
Præmia, quo regum (sifas est dicere) facta
Ad maiora animos tam grata exempla fatigent.
Horum me certè memorem res ipsa coagit
Vos toto conciro polo, nam tempus in ipso
Articulo, & vestrum præceps occasio munus
Deposcit, quo non aliud condignus ullum
Tot mundo penset regum benefacta piorum.
Iam pridem occiduo vobis authoribus orbi
Ioannæ dedimus thalamos, & foedera tursum
Icimus Hesperiæ gentis per mutua regum
Pignora: quos populis motus, qua gaudia lberis
Lux dedit illa, Tagus qua nullo dictior ævo
Excepit dominum fluuij pallente phafellum,

Augustamque urbi flauescens diuite limo
Inculit vnda nurum: tunc maxima scilicet illud
Cura fuit Lisi dominis implere curules,
Et totas ditare domos heredibus olim.
Quæ rata vel primis iuuenim congressibus, uno
Fœlici Lucina manu præstabit in anno:
Totque vna quondam factura ex prole nepotes
Iam nono Ioanna uterum fert mense, suamq;
In lucem iam gestit onus, quo pondera regni
Nituntur, gentisque salus, & gaudia (quando
Delicias orbis superi voluisti acerbo
Funere, & occidua tenebris spem condere gentis)
Illa marem gestat, quem vos communibus æuum
In longum studijs educite, certaque mundo
Pignora, & hoc meritis seruate parentibus: huius
Omne vacet numen fatis, vacet omnis Olimpus.
Epse ego nascenti studium, nostrique benignum
Syderis infundam numen, quod regna secundet
Illijs, & factis quondam maioribus adsit.
Dixerat assurgens dictis Natura loquentem
Talibus exceptit (nutant subsellia tantæ
Majestate deç) Pater ò Saturnie diuūm
Atq; hominum, dudum toto te figere vultu
Me video, & causæ nostrum deposcere nutu
Velle patrocinium: fateor non dignior vñquam

In medium pro qua stare res venit, & huius
Haud superum incubit meriti mage gratia cuiquā.
Scilicet ipsa minus quondam mihi commoda mudi
Pervarias dispersa plagas ignota manebam
Tot populis, dum quisq; mei sibi summeret vsus,
Natiui quam culta soli modò patria partem
Gleba daret, nec terrarum de corpore tanto
Mutua cognatis seruirent munia membris,
Inq; vicem priui nulla esset gratia mundi,
Nesciret cum se se orbis, terrorque minacis
Oceani, nec certa poli lex vila notati
Sisteret audendos peregrina ad climata cursus:
Nunc post annorum tot secula tota per omnes
Nota mei partes feror, & mihi redditā, vanum
Efficiam Emanuel meritum id non auferat: ergo
Si superi annuitis (te quando authore monemur
O pater) est animus Ioannæ numine magno
Augustum dotare vterum, mea constet aucti
Gratia cui meriti, partu mque ex omnibus vnum
Eximum præstare orbi: singam ipsa futurum
Ad regnum molli regalia membra decoro,
Totaque in Augusto componam sydera vultu.
Præterea candorem animi, prælargaque quantum
Ingenium mortale feret dabo: vos iubar astri
Quisque sui magnis superi prætendite fatis.

Dixerat assensu nunquam maiore senatus
Lacte a stellati sonuerunt atria cœli.
Ilicet exultant animis, suffragia primus
In pueridum quisque cupit permettere fatum,
Et numen conferre suum: tamen ordine vinci
Cogit honos, meliorque animos reuerentia frænat,
Prima Deum ridens vultu regina sereno
Hoc, inquit, quondam fas sit regnante metallum,
Gentis in Hesperiæ deuoluere commoda, Gangem
Ditius, & medio fœcundius axe sequaces
Ire auri venas, alioque sub orbe sepultas
Esse palam populis, rutiloq; tumescere tractu
Præsidium imperio, neruosque in bella daturas.
Has neque diuitiæ Cræsi, non Lydia toto
Flumine, & aurifico scallentia balnea rege
Exuperent: ut sit vulgi quoque fabula quondam,
Aurea Saturni regnante hoc secla redisse
Flaua Ceres læto se tunc interserit ore.
Fœlices nimium queis hoc sub principe nasci
Continget, dabitur terris quod nulla tulerunt
Tempora, quod nullis etiam ventura videbit
Post ætas annis: sterilis non chasmate tellus,
Aut villa maiore poli vilæsa negabit
Reddere mandatum semen, vitio ve peribunt
Eductæ legetes, sed messibus horrea deerunt:

Luxuriabit ager quæcumque in semina cultus:
Et Flora mandante meus per prata feretur
Æternum Zephyrus, molli qui germina flatu
Pelliciens glebae cogat iuuenescere honorem
Putris, & industo tellurem gramine condat,
Mellaque iucundos superexundantia rores
Aluea deſtituent, ibuntque per arua fluenti
In morem: quin Palladios non vñcta trapeta
Accipient fructus, & toto copia cornu
Maior erit: lac sponte fluet, fœcundaque lati
Armenti pingues distendent vbera pастus.
Candida tunc hedera redimitus tempora liber
Excipit assueto iactantior: & mihi Lisi
Gens, ait, o ſuperi curæ eſt, priuataque gentis
Contingunt me iura etiam: fœlitia cuius
Sceptra olim cerno toto clarescere in orbe
Huic puerō poffeffa, mei ſi numinis vllæ
Sunt vires. Namque Eoo cur cardine cefſi
Gentibus occiduis, premeret victoria nomen
Cur aliena meum volui? nostrosque triumphos
Obscuraturam cur Gangis ad hostia gentem,
Atque Indi penetrare ſinus ſum paſſus in imos?
Scilicet hoc nobis duxi accessisse, quod uſquam
Lisiadum ſceptris accederet. illa tueri
Ergo mihi curæ, penitusque imponere Eois

Rebus: ut omittam qualis vindemia per me
Istius imperio fluat: ut nec vina tenebunt
Selacubus, nec prouentus vrnalia magnos
Dolia non capient: calcantis non satis vuis
Totus ut Autumnus siet, & vindemia ab anno
Vix tandem decimo populi promatur invsum.
Regibus inseruit quavis regione feratur,
Phœbus ait, mea flamma pijs, dudu mque trophaeis
Luximus Eois, & cum pia signa per axem
Duceret occasus medium, maiore refulsi
Luce polus, totaque dedit unclibera nube
Lumina: nunc cœli quamcumque in parte laborem
Lisiadum per regna feror: quæ purior olim
Hoc domino per me fax illustrabit, ut igne
Aëris infusivitium de pœta salubri
Seruet io magnis populos (sic fata) triumphis,
Præterea ingenium varium, pueroque sagacem
In commune bonum singam quondamque regendis
Tot terris aptam mentem. lex syderis esto
Hæc nostri. Mars deinde sero sic ore profatur.
Huius ego imperio Lybiæ post vasta pertutæ
Arua nouis Arabum dudu m possessa colonis,
Atque vagos Nomadas, vetiti sacraria Nili
Adiungam: quin Caucasus obstructa pruinis
Claustra Asie vincam, medijsque in viscera mundi

B

Hac sigam pia; signa manū: nōn fabula Pori
Meadaces prætexet opes, nec postera vano
Secula Lisiadum ludent annalia versu:
Sed pueri auspicijs huius, nostroque secundo
Sydere, Caucaso male defensata rigore
(Virtutem quis enim murus quæ moenia contra)
Occiduis magnos reges diademata signis
Submisissæ canent, vt vi ccessere negato
Gentibus hospitio Synæ, bellique potentes
Altera vt Hesperios agnouit Iberia Iberos:
Vtque peregrini dominos plaga syderis vlos
Accepit tandem: (prisco pars vltima mundo
Redditæ) durabo pueri nascentis in vsus
Ipse meos artus, & membra, animosq; futura
Audaces in bella dabo, quos nubilus Auster,
Quosque cadens phœbus, primoq; exhorreat ortu.
Finierat iungunt votis se turbafauentum
Cætera cælicolūm, lætoque in fata feruntur
Carmine, & ingenti resonant subsellia plausu.
At superūm consulta iubet rata Iuppiter esse,
A Eternisq; Themim de more incisa tabellis
In tempus mandare suum, comitataque parcis,
Et toto petat Augustum Lucina cubile
Aucta polo: varium comitantum munus in uno
Cernere erat partu, meliora hic tempora promptis

Prætendit manibus: præfert hic spicæ lassæ
Serta manu: huic pulchras promittit pápinus vua s:
Atque suis parcas agitat labor, illius auri
Massa humeros lassat: captiuæ hæc flumina, & olim
Mille expugnatas fert vrbes: pensa laborat
Illa volubilibus connectere gāndia fusis.
Nullaq; tot comitum vacua est à munere dextra.
Fœlicis macte arbitrij regum optime, & idem
Maxime Ioannes non tu præsaga secutus
Fulmina, non vanos auium captante volatus
Augurio tua das fatis, non omne iniqui
Tardatus vulgi, vinclis nec viætima ruptis
Si fugiat, iecorique caput neget hostia sacro
Hæres ambiguus rerum: verùm auspice mentis
Imperio rectæ statuis dijs nostra secundis
Commoda, & euentus audes spondere futuros.

F I N I S.